

BP 8 710966 014998
01203 >

ISSN 1382-1059 - 100% VERSCHEPPEN! ABONNEER U 5,50

WWW.SUREMAGAZINE.NL

SPECIAL

INTERVIEWS

REPORT

Woeste Westkust

Het is het jaar 1629. Op een stormachtige en zwarte nacht, probeert de stuurman van het zeilschip de Batavia, koers te houden. Eén foute ruk aan het stuurwiel is voldoende om de drie-master met man en muis te laten vergaan. Alsof het noodlot er mee gemoeid is merkt de stuurman echter niet dat hij het schip recht naar het rif van Albrohos Island toe stuurt. Daar, bij een plek die nu gekend is als Gerladton, breekt de Batavia op de scherpe rotsen. Op zoek naar hulp laadt de kapitein een kleine boot tot de boord vol met overlevenden en een weinig aan voedsel en water. Zijn eerste pogingen om de Australische kust te bereiken mislukken hopeloos vanwege de woeste wind en gigantische golven. Eigenlijk kun je stellen dat de onfortuinlijke Nederlandse schipbreukelingen de eersten waren om de perfecte windsurfcondities langs de Australische westkust te verkennen. Tegelijkertijd breekt er op Albrohos Island een vreselijke muerij uit onder de achtergebleven overlevenden uit. De ouderen, de zwakken en de jongeren bekopen het met hun leven.

W e hebben de Australische westkust al eerder verkend, dus een terra incognita was het voor ons niet. Onze ervaringen met de westelijke kustlijn waren ook veel rooskleuriger dan die van de schipbreukelingen uit vervlogen tijden. Al moet wel gezegd dat ook wij er al een mastje of twee gebroken hebben. Redenen voor een dodelijke muiterij hebben we er echter nooit gevonden. In tegendeel! In het verleden werden we begroet met te mooie windsurfcondities en stralend weer! Het hartelijke ontvangst van de locals, met hun eenvoudige, rustige manier van leven, was telkens weer een heerlijk welkom.

Dat ons klimaat verandert aan een hoger tempo dan we ons pakweg tien jaar geleden konden voorstellen, dat werd tijdens onze jongste trip naar de westkust pijnlijk duidelijk. Terwijl wij ons tegoed deden aan de prachtig binnenrollende golven van de westelijke speeltuin werd Australië in het oosten met vreselijke overstromingen geteisterd. In Lancelin, een klein vissersdorpje 150 km ten noorden van Perth, was er geen wolkje aan de lucht. Eigenlijk was er, vergeleken met ons laatste bezoek vijf jaar geleden, niets veranderd. Al was het er erg rustig. Daar zagen we geen graten in. We hadden het hele pretpark, voor onszelf; logohoge lijnen, wind voor de

4.7 en warm, helder water. Elke dag opnieuw, en opnieuw, en opnieuw. Na zes dagen aan een stuk varen waren we blij dat de zevende dag windloos bleek. We maakten er een rustdag van en besloten alvast enkele kilometers richting het noorden op te schuiven. We volgden de oneindige wegen, ochtenden en avonden vermijdend, vanwege de suïcidale eigenschappen van de lokale kangoeroes. Na vierhonderd kilometer rijden zaten we ter hoogte van Geraldton, waar de wavespots per dozijn gevonden kunnen worden. We waren net op tijd, want wind en golven kwamen weer binnen. Het enige waar we hoopten was dat de wind 's avonds zou gaan liggen, zodat de klapperende tenten ons niet langer uit onze slaap zouden houden.

We hoopten er iets te hard op! Met de wind weg op een gegeven ochtend, werd de hete middagzon ondragelijk. Bovendien liet Australië met de grootste vliegenplaag die ze had, zich van haar meest onvoorspelbare kant zien. Er was geen ontsnappen aan en zonder een muskietennet voor over je hoofd en een zen-instelling zou zelfs een boeddhistische monnik in een vliegmoordende maniak transformeren. De windloze verwachtingen gedroegen zich als een fenomeen bekend en gehaat door alle werkende windsurfers hier. Weekends zonder wind! Op maandag was de wind terug, en beter nog, de vliegen weg!

We volgden de oneindige wegen, ochtenden en avonden vermijdend, vanwege de suïcidale eigenschappen van de lokale kangoeroes.

‘Kreeftbarbecue: Australische gastronomie’

Zeer snel gleden we terug in onze relaxte gemoedssfeer. Hoe kan het ook anders, met zo veel wind, golven een oneindige kustlijn ter onzer beschikking en niet te vergeten, de Australische mentaliteit. West-Australië is een plek waar je je heel snel thuis voelt. Door de jaren heen hebben veel Europeanen hier een leven opgebouwd. Werner, bijvoorbeeld, heeft jaren geleden de bergen van het Europese vasteland ingeruild voor de duinen van Lancelin. Hij heeft de enige surfschool in de stad. Met de woorden: “Met Werner. Ja, ik ben op kantoor!” neemt hij op het strand zijn telefoon op. Het is de Australische manier van leven. Al lijkt die Australische manier ook in te houden dat je constant op je stappen moet letten. Zowel op land als in het water bruist het van het dodelijke *wildlife*. Zowat elk dier dat giftig en gevaarlijk is leeft *Down Under*. Spinnen en slangen, zijn ze niet giftig dan mag je er zeker van zijn dat ze je al wurgend aan je eind brengen. Maar in de oceaan zijn ook minder gevaarlijke, sma-

kelijkere beesten te vinden. Lancelin is een van de beste visgronden voor kreeften, en het seizoen was net gestart bij onze aankomst. Kreeftbarbecue: Australische gastronomie, op zijn surfers.

West-Australië blijft onze curiositeit en fantasie voeden. Ook de kapitein van de Batavia, besliste na zijn redding terug richting Geraldton te reizen. Dat is de aantrekkingskracht van het woeste westen. We zijn al vaker teruggekomen en bij de barbecue op de laatste dag van deze trip beslissen we weer zo snel mogelijk *Down Under* te komen.

INFO

Laat de vele vlieguur, nodig om hier te geraken, je niet afschrikken. Het is het waard! Over het algemeen zien we van november tot maart constante wavecondities. Met een 80l board en een zeil tussen 4.2 en 5.3 zit je goed. Je kunt gewoon lekker in je shorty rondvaren en vergeet je zeker niet te beschermen tegen

de brandende zon. Rondrijden van de ene spot naar de andere is geen slecht idee, dus geef ik je graag wat spotinformatie mee.

Lancelin

De all-in-onespot! Vlakwater én drie wavespots, douches, plaatsjes in de schaduw om je zeil op te tuigen, ... Lancelin heeft het allemaal en staat bovendien bekend voor haar Lancelin Ocean Classic Competition op het einde van januari.

Geraldton

De beste plek om je jumps bij te werken is ongetwijfeld Coronation Beach. Vlakwater vooraan is perfect om snelheid op te bouwen voor de eerste golf op het rif. De spot ligt dertig kilometer ten noorden van Geraldton en voor een kleine vergoeding kun je er ook kamperen. Een andere wavespot, aan de noordgrens van Geraldton is Sunset Beach. De shorebreak kan pittig zijn en je hebt een stevige swell nodig voor er echte golven bin-

nenkomen. Ben je een echte wavepro? Dan is Point More een spot voor jou! De golf breekt over een ondiep rif ver van het strand. Sloop je hier je spullen, drijf je hopeloos voorbij de kust.

Vervoer

Niet alle vliegmaatschappijen zien surfers met bergen materiaal graag komen. Emirates gelukkig wel nog. Je vliegt via Dubai naar Perth.

Wielen

Zowat alles op vier wielen valt te huren in Australië. Campers voor off-roadrijden of kleine familieautootjes, je budget bepaalt de keuze! Vergeet niet dat je flinke afstanden zult moeten afleggen, dus een alle-kilometers-inclusief tarief is het overwegen waard.

Surfspul

Natuurlijk sta je het liefste op je eigen board, maar ook huren is mogelijk, in Perth of Lancelin. Kijk bijvoorbeeld maar eens op: windsranc@hotmail.com

Slaapplekken

Lancelin Lodge (www.lancelinlodge.com.au) is een aanrader. De locatie is vlak aan de spot, en indien nodig komen ze je zelfs in Perth ophalen. Alternatieven zijn natuurlijk de vele campingplekken. Ben je met een hele groep en ben je van plan langer te blijven, dan is het zeker geen slecht idee een appartement te huren. ●

‘op de laatste dag van deze trip
beslissen we weer zo **snel** mogelijk
Down Under te komen.’
